

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Кърджали, 11.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на седми януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Грета Ив. Денчева

при участието на секретаря Марияна М. Суркова
като разгледа докладваното от Грета Ив. Денчева Гражданско дело № 20215140100599 по описа за 2021 година

Производството е образувано по депозирана искова молба на М. АС. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.Кърджали, ул.”М.” №*****, против Детска градина „М.Г.”, гр.Кърджали, ул.”Дж.” №*, с която са предявени обективно, кумулативно съединени иски с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

В исковата молба се твърди, че между страните съществувало трудово правоотношение, като ищцата заемала длъжността “старши учител“ в ДГ “М.Г.”, гр.Кърджали, като изпълнявала стриктно и точно трудовите си задължения.

Твърди, че на 25.01.2021г. в ДГ “М.Г.” постъпила жалба от З.К.Т.-Н., майка на едно от децата от поверената група на ищцата. Сочи, че в така депозираната жалба били изложени неистини относно методите на работа на ищцата с децата и взаимоотношенията ѝ с родителите, като цялостната негативна оценка от страна на майката относно професионалната работа на ищцата била опосредена, базирана на разказ на детето и разговор с „друг родител”. Сочи, че в резултат на това със Заповед 54/01.02.2021г. директорът на ДГ “М.Г.” поискал писмени обяснения от ищцата относно подадена жалба от З.Т.. Заявява, че депозирала в срок писмени обяснения с вх. №05/02.02.2021г., в които подробно изложила съображенията си по повод подадената жалба. Заявява, че за нея останало неясно дали е започнало дисциплинарно производство спрямо нея, тъй като видно от съдържанието на Заповед 54/01.02.2021г., същата не била издадена на основание чл.193 КТ и в нея не се изисквали обяснения за конкретно посочено дисциплинарно нарушение.

Твърди, че на 22.02.2021 г. ѝ била връчена Заповед №60/22.02.2021г. на Директора на ДГ “М.Г.”, гр.Кърджали, издадена на „основание чл.188 т.3 от КТ, във връзка с чл.186, 187 т.3, т.5, т.7 и т.8”, с която ѝ било наложено

дисциплинарно наказание „уволнение”, считано от 22.02.2021г.

Счита, че уволнението е незаконосъобразно, като процесната заповед е издадена в нарушение на материалния закон и процесуалните правила, като същата е й немотивирана.

Поддържа се, че при издаването на процесната заповед за прекратяване на трудовото правоотношение не са изложени никакви конкретни данни, които да са формирали волята на работодателя за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание - „уволнение”. Заявява, че не й станало известно останалите визирани в процесната Заповед разпоредби - чл.186, 187 т.3, т.5, т.7 и т.8 от кой закон са и какво е тяхното фактическо основание. Сочи, че след като в заповедта за уволнение е посочено само правното основание - чл.188, т.3 КТ, работодателят я е поставил в невъзможност да изгради защитата си срещу налагане на дисциплинарното наказание „уволнение”, тъй като не е информирана за неговите мотиви.

Поддържа, че не е извършила нарушения на трудовата дисциплина, въпреки, че такива и не й били вменени с оспорената заповед. Сочи, че в заповедта няма изложени никакви фактически основания, които да са констатирани от работодателя и квалифицирани като нарушения на трудовата дисциплина.

Поддържа, че в оспорената заповед не са посочени нарушенията, кога е извършено и по какъв начин работодателят го е установил, т.е. същата е немотивирана, съгласно чл.195, ал.1 КТ. Твърди, че ответникът не е осъществил задължението, вменено му с разпоредбата на чл.193 КТ, като не е провел дисциплинарно производство, съобразно процесуалните правила, установени в КТ.

Моли съдът да признае за незаконно уволнението и като такова да го отмени, като ищцата бъде възстановена на предишната работа, както и да й се присъди обезщетение за оставане без работа, съгласно разпоредбата на чл. 225 КТ в размер на сумата от 8 257. 86 лв. за периода от 22.02.2021г. до изтичане на шестмесечния период. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба, с който предявените искове се оспорват като неоснователни.

Сочи се, че на 25.01.2021 год. в канцеларията на ДГ “М.Г.” гр.Кърджали е постъпила жалба с вх.№94-Ж- 16/25.01.2021 г. от З.К.Т., родител на детето Р.Б.Н. от IV-та подготвителна група, в която било описано отношението на ищцата към детето. Заявява, че жалбата била придружена с подписка от 26 родители и становище на психотерапевт. Сочи се, че във връзка с това със Заповед № 54/01.02.2021 год. от ищцата са поискани писмени обяснения и са проведени разговори с други възпитатели в детската градина и родители на деца. Заявява, че със случая са били запознати РУ „Инспекторат по образованието“ гр.Кърджали и отдел „Закрила на детето“ гр.Кърджали.

Сочи, че от направената проверка се установило, че ищцата системно в работата си повишавала тон и „крещяла“ на децата, използвала различни методи и наказания, нарушаващи тяхното самочувствие и достойнството, с които е повлиявала неблагоприятно психическото им развитие и многократно

е поставяла децата в унижително за тях положение, като най-потресаващия пример било демонстративното изваждане на бельото на дете от раницата му пред всички деца защото „не слушало“. Заявява, че ищцата избягвала пряк контакт с родителите, а понякога дори влизала в пререкания с тях, като предпочитала да остави децата вътре в стаята дори, когато времето е слънчево и тихо, като по този начин ги лишавала от физическа активност, игри и свеж въздух.

Заявява, че много от родителите се оплаквали, че материалът, който дава на децата е на висок стил и те не могат да се справят с него. Сочи, че ищцата не се съобразявала с възрастовите особености на децата, като в много случаи ги претоварвала и децата започвали да плачат. Заявява, че работата на ищцата неколkokратно е била предмет на обсъждане на заседанията на педагогическия съвет в детската градина.

Твърди, че ищцата не спазвала Правилника за дейността на детската градина и Етичния кодекс на работещите с деца, не водила правилно училищната документация, непрекъснато влизала в конфликти и се карала с колегите си. Заявява, че изложените факти се потвърждавали от свидетелските показания, дадени от другата учителка на IV-та група-г-жа В.М. и помощник-възпитателката г-жа Ц.С..

Заявява, че поради тези действия и постъпки ищцата е наказана с дисциплинарното наказание уволнение на основание чл.186, чл.187 т.3, т.5, т.7, т.8.

Сочи, че за изложеното са изготвени обяснение и докладна записка от директора на детската градина, с които е запозната ищцата и същите са неразделна част от заповед за дисциплинарно уволнение № 60/ 22.02.2021 год., връчена на ищцата в присъствието на свидетелите г-жа В.М. и г-жа К.Д..

Възразява, че съгласно трайната практика на ВКС заповедта е мотивирана и не е незаконосъобразна, ако е основана на факти и обстоятелства, посочени в друг писмен документ, в който нарушенията са надлежно описани и тези актове са доведени до знанието на работника/служителя.

Счита, че работодателят е спазил процедурата по налагане на дисциплинарно наказание като е изискал писмени обяснения от работника, провел е срещи с родители, получил е обяснения от други учители в детската градина.

С оглед изложеното моли предявените искове да бъдат отхвърлени. Претендират се разноси.

Съдът, след като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, счита за установено следното от **фактическа страна**:

По делото не се спори, като с доклада по делото е признато за

безспорно и ненуждаещо се доказване обстоятелство наличието на валидно учредено трудово правоотношение по силата на Трудов договор от 01.08.2020 г., по силата на който ищцата е заемала при ответника длъжност "старши учител" в ДГ "М.Г.", гр.Кърджали.

Не е спорно и обстоятелството, че трудовото правоотношение между страните е прекратено със заповед № 60 от 22.02.2021 г. на директора на ДГ "М.Г.", гр.Кърджали на основание чл.188 т.3 от КТ, във връзка с чл.186, 187 т.3, т.5, т.7 и т.8.

От представената справка за изплатено трудово възнаграждение на ищеца от месец януари 2021 г. /л. 16/, се установява, че същата е получила преди прекратяване на трудовото правоотношение, брутно трудово възнаграждение за м. януари 2021 г. в размер на сумата от 1376,31 лева. */при отработени 15 раб.дни/.*

От представената регистрационна карта на ищцата в Дирекция "Бюро по труда"-Кърджали, се установява, че ищцата е регистрирана на дата 25.02.2021 г. като безработна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, счита за установено от **правна страна** следното:

Предявени са обективно, кумулативно съединени искове с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ. Претенциите на ищцата за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност и за заплащане на обезщетение за времето, през което е останала без работа вследствие на уволнението, са обусловени от основателността на иска за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна.

Основният въпрос в настоящото производство е за законността на уволнението и спазване на императивните изисквания на закона при налагането му.

В настоящия случай съдът намира, че атакуваната заповед не отговаря на изискванията на чл. 195, ал. 1 от КТ, повеляващ, че дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението и кога е извършено, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага. Нормата на чл. 195, ал. 1 от КТ е императивна и неизпълнението ѝ при издаване на заповед за дисциплинарно уволнение не се санира с въвеждане на липсващите фактически основания в процеса и представяне на доказателства за установяването им.

Разпоредбата на чл. 195, ал. 1 КТ установява необходимото съдържание на заповедта за дисциплинарно наказание. Актът на работодателя трябва да съдържа данни за нарушителя, наложеното наказание и законовия текст, въз основа на който се налага, описание на нарушението и времето на извършването му. За да се гарантира възможността за ефективна защита срещу уволнението, нарушението трябва да е описано по начин, указващ ясно в какво е обвинен уволнения работник или служител. Задължението за

работодателя да мотивира заповедта за дисциплинарно наказание е въведено с цел преценка на изискването за еднократност на наказанието, за съобразяване на сроковете по чл. 194 КТ и за възможността на наказания работник или служител да се защити ефективно.

Фактическите основания за дисциплинарно уволнение следва да са очертани чрез мотивиране на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение, съобразно изискуемите елементи. При немотивиране на дисциплинарно уволнение чрез непосочване времето на нарушението, се допуска издаване на заповед в противоречие с чл. 194, ал. 1 от КТ, тъй като началният момент на срока остава неизвестен.

Съдът споделя установените в практиката разбирания, че дисциплинарни нарушения могат да бъдат индивидуализирани и в друг акт на работодателя, посочен в заповедта за уволнение, съдържанието на който е станало достояние на наказаното лице, т.е. заповедта за уволнение е мотивирана по смисъла на чл. 195, ал. 1 КТ, когато препраща към друг конкретен акт изготвен от работодателя, в който е посочено нарушението, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено. / Решение № 127 от 18.06.2013 г. на ВКС по гр. д. № 1099/2012 г., III г. о., ГК/. Задължението на работодателя да мотивира заповедта за дисциплинарно наказание е въведено с цел преценка на изискването за еднократност на наказанието, за съобразяване на сроковете по чл. 194 КТ и за възможността наказаният работник или служител да се защити ефективно. Ето защо, когато изложените в заповедта мотиви са достатъчни за удовлетворяване на тези изисквания, заповедта е мотивирана по смисъла на чл. 195, ал. 1 КТ. Обосновката на работодателя за конкретните факти, поради които е издадена заповедта за уволнение, може да бъде формулирана и в друг документ, към който препраща заповедта и който е бил известен на работника или служителя. /Решение № 102 от 12.03.2014 г. на ВКС по гр. д. № 5501/2013 г., IV г. о./

В настоящия случай, заповедта е изцяло немотивирана, тъй като не съдържа нарушението, не посочва кога е извършено, както и законният текст, въз основа на който се налага наказанието, поради което следва да се отмени като незаконосъобразна.

Оспорената заповед не препраща към друг конкретен акт изготвен от работодателя, в който да е посочено нарушението, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено. Видно от съдържанието на процесната заповед в същата не е упоменат каквъвто и да било акт по повод и във връзка с който да е издадената и процесната заповед.

Тези изводи на съда, не се променят и от показанията на св. В.Т. и св. К.Д. */свидетели при връчване на заповедта за уволнение/*. Видно от показанията на св. Т. и св. Д., същите заявяват, че при връчване на заповедта за уволнение, директорката е казала на ищцата, че я уволнява за неизпълнение на служебни задължения и неовладяване на групата. От изслушаните показания на свидетелите по делото не се установяват въведените възражения в отговора на исковата молба, че изготвеното обяснение и докладна записка от директора на детската градина, са неразделна част от заповед за дисциплинарно уволнение № 60/ 22.02.2021 год. и същите са връчвана на

ищцата.

По делото не са ангажирани каквито и да било доказателства посочените два акта /обяснения и докладна записка/ да са връчени на ищцата и същата да е запозната с тях, при наличие на изрично оспорване в този смисъл от страна на ищцата. Към тях не препраща и самата заповед за уволнение, за да се приеме за доказано твърдението на ответника, че същите са неразделна част от процесната заповед за дисциплинарно уволнение.

По делото не са ангажирани и доказателства да са изискани обяснения от ищцата преди налагане на дисциплинарното наказание "уволнение". От събраните по делото доказателства се установява, че са изискани обяснения от ищцата със Заповед №54/01.02.2021 г. единствено относно подадена жалба от З.К.Т. по повод нейни действия с детето Р.Т..

Доколкото ищцата оспорва изрично фактическите основания за издаване на процесната заповед и оспорва да е разбрала защо ѝ е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание, то в тежест на работодателя е да установи основанията за издаване за заповедта и конкретните нарушения на трудовата дисциплина, мотивирали работодателя да наложи най-тежкото дисциплинарно наказание "уволнение".

Доколкото ответникът твърди, че изготвената докладна записка и обяснения от директора на ДГ "М.Г.", гр.Кърджали са част от процесната заповед за уволнение, съдът намира, че от ищцата не са изискани обяснения за всички твърдени нарушения, посочени в двата акта, /освен подадената жалба от З.Н./, а именно: неправилно водене на училищната документация, несъобразяване с възрастовите особености на децата и несъобразяване с учебния материал за възрастта, конфротиране с родители, неспазване на заповедите на директора и т.н.

Съгласно разпоредбата на чл.193, ал.3 от КТ *"Когато работодателят предварително не е изслушал работника или служителя или не е приел писмените му обяснения, съдът отменя дисциплинарното наказание, без да разглежда спора по същество."*

Изложените по-горе доводи обуславят незаконност на уволнението и неговата отмяна.

Предвид наличието на абсолютни отменителни основания, съдът намира, че не следва да обсъжда тежестта на нарушенията и съответствие на наложеното наказание с нарушенията, доколкото по делото не се установява по категоричен начин и кои точно са те.

Претенцията с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност на ищеца е обусловена от основателността на тази за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна. Поради изложеното, ищцата следва да бъде възстановена на длъжността "старши учител" в ДГ "М.Г.", гр.Кърджали.

Досежно предявения иск по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ, то

основателността на същия се обуславя от наличието на следните материалноправни предпоставки: 1. да е налице противоправно поведение на работодателя, изразяващо се в незаконно упражняване на потестативното право да прекрати с едностранно волеизявление съществуващото с ищеца трудово правоотношение; 2. ищецът да е претърпял вреди, изразяващи се в невъзможността да получава трудово възнаграждение по трудово правоотношение в продължение на шест месеца след уволнението – в конкретния случай, че за периода 22.02.2021 г.-22.08.2021 г. и 3. причинно-следствена връзка между незаконното уволнение и оставането без работа.

При предявен иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ вр. чл. 225, ал. 1 КТ доказателствената тежест да установи факта, че след уволнението е останал без работа и не е получавал трудово възнаграждение, е на ищеца / в този см. Тълкувателно решение № 6 от 15.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 6/2013 г., ОСГК/.

Съдът намира, че по делото се установиха всички предпоставки за уважаване на предявения иск.

В конкретния случай, несъмнено се установи незаконност на извършеното уволнение.

От представената по делото регистрационна карта на ищцата в Дирекция "Бюро по труда"-Кърджали, се установява, че ищцата е регистрирана на дата 25.02.2021 г. като безработна, което обстоятелство не се оспорва от ответника.

От представеното по делото копие от трудовата книжка на ищцата се установява, че последното вписване касае прекратяване на трудовото правоотношение с ответника от дата 22.02.2021 г., като след тази дата няма отбелязване за започване на трудовото правоотношение, поради което съдът намира за доказано оставането без работа на ищцата за шест месечния претендиран период.

Съгласно чл.288, ал.1 от КТ *"Брутното трудово възнаграждение за определяне на обезщетенията по този раздел е полученото от работника или служителя брутно трудово възнаграждение за месеца, предхождащ месеца, в който е възникнало основанието за съответното обезщетение, или последното получено от работника или служителя месечно брутно трудово възнаграждение, доколкото друго не е предвидено"*.

Съобразно представената справка за изплатено трудово възнаграждение на ищеца от месец януари 2021 г. /л. 16/, се установява, че преди прекратяване на трудовото правоотношение между страните, ищцата е получила брутно трудово възнаграждение за м. януари 2021 г. в размер на сумата от 1376,31 лева. /при отработени 15 раб.дни/, респ. дължимата сума за процесния шестмесечен период от време възлиза на 8 257.86 лева.

В тази връзка неоснователно се явява възражението на ответника в хода по същество, че претенцията за заплащане на обезщетението за оставане без работа се явява недоказана. Действително, ищцата не представя доказателства

за полученото бруто трудово възнаграждение за пълен отработен месец, като последното такова за януари 2021 г. е за непълен месец /отработени 15 дни./. Въпреки изложеното, в представената справка за изплатено възнаграждение за месец януари 2021 г. (л. 16) е посочен размерът на месечното брутно трудово възнаграждение на ищеца. Именно то служи за определяне на основание чл. 162 ГПК на неговия размер, при вече доказано основание на вземането. Доколкото с исковата молба е заявена претенция за заплащане на сумата от 8 257.86 лева лева и предвид диспозитивното начало при разглеждане на граждански дела, то предявеният иск следва да бъде напълно уважен до размера на заявеното от ищеца, а именно за сумата от 8 257.86 лева.

Съобразно гореизложеното, предявените обективно, кумулативно съединени искове с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ следва да бъде уважени.

По предварителното изпълнение на решението:

Разпоредбата на чл. 242, ал. 1 от ГПК предвижда постановяване на предварително изпълнение на решението, когато се присъжда издръжка, възнаграждение и обезщетение за работа. Законодателят не е изброил конкретно кои обезщетения за работа подлежат на предварително изпълнение, поради което следва да се приеме, че такива са всички вземания с характер на обезщетение, които възникват за работника във връзка с изпълнението на неговите трудови функции и работния процес. Вземанията по чл. 242, ал. 1 от ГПК, за които е предвидено предварително изпълнение, са от категория, обезпечаваща посрещане на ежедневни нужди, свързани с нормалното съществуване на човека. Именно предвид това, процесуалният закон разписва, че съдът допуска служебно предварително изпълнение на решението и това принудително изпълнение не може да бъде спряно дори и при представено обезпечение за вискателя /*Определение № 9 от 2011 г. по ч. гр. д. № 658/2010 г., Г. К., IV ГО на ВКС*/. Съобразно гореизложеното, то следва да се допусне предварително изпълнение на решението в частта, с която в полза на ищеца е присъдено обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

По разноските:

Съобразно изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца се поражда право на разноски. Представени са доказателства за договорен и реално заплатен адвокатски хонорар в размер от 400 лв. /л.120/, поради това, в полза на ищцата следва да бъде присъден пълния размер на претендирания адвокатски хонорар.

Доколкото ищецът е освободен от заплащане на такси и разноски, на основание чл. 78, ал. 6 КТ, следва ответникът да бъде осъден да заплати в полза на Държавата, по сметка на РС- Кърджали сума в размер на 430.31 лева, представляваща дължими държавни такси по Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК (по 50 лева за двата неоченьяеми

иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ и чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ и 330.31 лв. за оценяемия иск по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ).

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА уволнението на М. АС. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.Кърджали, ул."М." №*****, извършено със Заповед №60/22.02.2021г., издадена от Директора на ДГ "М.Г.", гр.Кърджали, с която е прекратено трудовото правоотношение между страните, на основание чл.188 т.3 от КТ, във връзка с чл.186, 187 т.3, т.5, т.7 и т.8, считано от 22.02.2021 г.,
ЗА НЕЗАКОННО И ГО ОТМЕНЯ.

ВЪЗСТАНОВЯВА М. АС. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.Кърджали, ул."М." №*****, на заеманата преди уволнението длъжност "старши учител" в ДГ "М.Г.", гр.Кърджали.

ОСЪЖДА ДГ "М.Г.", гр.Кърджали, БУЛСТАТ: *****, представлявана от директора П.С.Д., да заплати на М. АС. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.Кърджали, ул."М." №*****, **сума в размер на 8 257.86 лева**, представляваща обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ за оставане без работа вследствие на незаконното уволнение за периода 22.02.2021 г. – 22.08.2021 г.

ОСЪЖДА, ДГ "М.Г.", гр.Кърджали, БУЛСТАТ: *****, представлявана от директор П.С.Д., да заплати на М. АС. К., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр.Кърджали, ул."М." №*****, **сума в размер на 400 /четиристотин/ лева**, представляваща сторени разноски в рамките на първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА ДГ "М.Г.", гр.Кърджали, БУЛСТАТ: *****, представлявана от директор П.С.Д., да заплати в полза на Държавата-бюджета на Съдебната власт, по сметка на Районен съд- Кърджали **сума в размер от 430.31 лева**, представляваща дължими държавни такси в настоящото производство.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК предварително изпълнение на решението в частта, с която в полза на ищцата М. АС. К., ЕГН *****, е присъдено обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд- Кърджали в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Частта на решението, с която е допуснато предварително изпълнение, на основание чл. 244 ГПК подлежи на обжалване с частна жалба в седмичен срок, считано от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Кърджали: _____